

at slaa hende ihjel, hvis hun ikke adlød. Hun dræbte ham da med en Økse, medens han laa og sov.

Da Angelina Napolitana blev arresteret, tilstod hun straks og sagde, at hun havde begaaet Drabet for at beskytte sin Ære og sine Børn. Hun blev dømt til Døden, men Dødsstraffen skulde først bringes til Udførelse, naar hun havde født sit Barn til Verden. Denne Dom oprørte Offentligheden og foranledigede Massehenvendelser — hele Postsække fulde — til Guvernøren i Kanada om Benaadning. Dommen er nu forandret til livsvarig Fængsel, men der gøres Anstrængelser for at faa hende fuldstændig benaadet for at hun kan leve sammen med og selv opdrage sine smaa Børn.

### 5000 Kvinder brødløse i England?

I det engelske Parlament har der været gjort Forsøg paa at forbyde de saakaldte »Pit-Brow«-Kvinder at fortsætte med deres Erhverv — væsentlig Kul-Sortering — under Paaberaabelse af, at det var et haardt, snavset Arbejde, der ikke passede for Kvinder. Forbudet vilde gøre over 5000

Kvinder brødløse, og de foretrak derfor at sende en Deputation til London for overfor det paagældende Parlamentsudvalg dels at protestere, dels at vise, at de var sunde, raske Kvinder, som kun ønskede at beholde deres hidtidige lovlige Erhverv. Statistiken viser, at de hverken er moralsk fordærvede ej heller særlig slet lønnede, og der er derfor noget Haab om, at disse Arbejderkvinders resolute Optræden vil faa det af dem ønskede Resultat. Pudsigt nok foresloges det samtidig, at de mandlige Minearbejdere ved Lov skulde tvinges til Badning. Herimod protesterede Minearbejderne energisk, medens de gerne ønskede deres kvindelige Medarbejdere fjernede ved Lov.

### Romerprisen til en fransk Kvinde.

»Prix de Rome«. For første Gang har en Kvinde i Frankrig opnaaet at faa den højeste Udmærkelse en bildende Kunstner kan naa, idet Billedhuggeren Mlle. Heuvelmans har faaet tilkendt Romerprisen — svarende til vor store Guldmedaille, — med hvilken der foruden Æren følger lang Tids Studieophold i Rom.

## Hvorfor Fru Håkonssons Datter gik ind i Stemmeretsforeningen.

Af Frigga Carlberg.

»At du gider rende til de Møder, Mor«. — Der laa lidt haanligt i Frk. Gretes Stemme, da hun tog Afsked med sin Mor udenfor Mødesalen for Valgretsforeningen. Selv skulde hun til Dans i Bostonnerklubben.

»Hver Alder har sine Interesser min Pige«, svarede Moderen roligt, »Du danser, og jeg politiserer. Naar du engang er lige saa gammel som jeg, er du maaske et æret og agtet Rigsdagsmedlem. Tænk saa paa din gamle naragtige Mor, som ikke havde bedre Forstand, end at hun vilde rende til de foragtede Stemmeretsmøder«.

Da Fru Haakonsens Datter var en Pige med Hjertet paa rette Sted, trykkede hun kærligt Moderens Arm og sagde undskyldende: »Aa, det var ikke saa ilde ment, du maa som gerne have den uskyldige Fornøjelse, naar du bare vil lade være at gøre

mig, din lille Grete, til Rigsdagsmand; uf ha dog!« Gretes Fremtidsdrømme gik i helt andre Retninger. Siden sit 19de Aar — d. v. s. lige siden Grete havde taget en udmærket Studentereksamen, havde hun haft Plads i en større Forretning, hvor hun passede sit Arbejde særdeles godt og havde vundet sin Principals udelte Velvilje. Nu havde hun en længere Tid vikarieret for en af Afdelingscheferne under hans Sygdom. Efter hans Død fortsatte hun stadigt Arbejdet, og Grete talte ofte med sin Moder om, at hun maaske kunde have Haab om at komme i Betragtning, naar den ledige Plads atter skulde besættes. Der var jo ikke det ringeste i Vejen for, at hun kunde faa den. — Og saa skulde Piben faa en anden Lyd — 3000 Kr. i Gage! Hørte du, Mor, 3000 Kr. Saa kunde Mor